

ret, så har man forstået meget lidt af det – det gjorde hr. Gert Petersen ikke, men han efterlyste ganske rigtigt, at vi får den bredere dimension i debatten.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu var det jo nogle rimelig brede betragtninger, hr. Estrup kom med, må man nok sige. Jeg forstod det sådan, at hr. Estrup støtter NATO-udvidelsen – beklageligvis, i betragtning af hr. Estrups partis historiske tradition: Dybest set var Det Radikale Venstre jo oprindeligt et antimilitaristisk parti og modstander af oprettelsen af en militær organisation af den art, som NATO er, men efterhånden som generationerne passerer, bliver det vel sværere og sværere at huske det.

Men jeg vil så spørge hr. Estrup: Hvad er det mere præcist for betingelser, hr. Estrup forestiller sig skulle være opfyldt i forbindelse med NATO-udvidelsen? For hvis ikke hr. Estrup har sådanne præcise betingelser i tankerne, ja, så må det jo stå hen som en ret tåget, lidt bredt formuleret ønsketænkning, som hr. Estrup opregnede. Der må være nogle helt præcise betingelser, som hr. Estrup har i tankerne, når han kan formulere denne sammenhæng mellem alle mulige elementer i forbindelse med NATO-udvidelsen.

Jeg vil blot bede hr. Estrup komme op og præcisere: Hvad er det for betingelser, Det Radikale Venstre vil have opfyldt som forudsætning for sin støtte til NATO-udvidelsen?

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg tror, at hr. Albrechtsen må erkende, at der er en stor forskel mellem Enhedslistens og hr. Albrechtsens synspunkter og så de synspunkter, som Det Radikale Venstre har på det her punkt: Vi prøver at tilpasse os den udvikling, der sikkerhedspolitisk er sket i Europa, siden Muren faldt, siden Warszawapagten blev ophævet, og siden Sovjetunionen gik i opløsning, og Enhedslisten fastholder det billede, som gjaldt før 1989.

Det er en fundamental lære af det, vi oplever i øjeblikket, at der er ikke nogen recept, der er ikke nogen køreplan. Der er derimod en række forsøg på gennem dialog at afgive suveræniteten til fælles organer i et forsøg på at oprette et kollektivt sikkerhedssystem i Europa. Derfor skal hr. Albrechtsen ikke efterlyse bestemte køreplaner, for de findes ikke. Det er derimod utrolig vigtigt, at vi bruger de muligheder, der er.

NATO har flyttet balancen fra det, det var oprindeligt, en rent militær alliance, til at være en politisk medspiller i det arbejde, der sker sikkerhedspolitisk. Den mulighed skal bruges, ligesom alle andre muligheder skal bruges, og jeg tror, det er det, der adskiller hr. Keld Albrechtsens synspunkter fra mine og Det Radikale Venstres synspunkter: Vi er ikke bange for at bruge nye instrumenter, hvis de fremmer målet; vi synes derimod, at Enhedslisten måske er lidt tilbøjelig til at hænge sig i bibelcitatener fra en verden, der er gået af lave.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg håber, det var en fortaelse fra hr. Jørgen Estrups side, da han nævnte spørgsmålet om afgivelse af suveræniteten. Hvis han virkelig mente, at der nu foreligger en situation, hvor vi skal til at afgive suveræniteten på det militærpolitiske område, håber jeg, at hr. Jørgen Estrup vil uddybe, hvad det nærmere skulle gå ud på. Men hvis hr. Jørgen Estrup vælger ikke at kommentere det, optager jeg det således, at det var en fortaelse fra hr. Jørgen Estrups side.

Men jeg må så ydermere blot konstatere, at hr. Jørgen Estrup ikke har et svar på, hvilke konkrete betingelser der nødvendigvis skal opfyldes, for at en NATO-udvidelse skal være forsvarlig; det har hr. Jørgen Estrup ikke et konkret svar på. Hr. Jørgen Estrup er rede til at støtte en politik, der indebærer enorme risici af militær, politisk og økonomisk art, f.eks. enorme risici for demokratiet i Rusland. Den politik er hr. Jørgen Estrup villig til at skrive under på ud fra nogle løse og udefinerlige betragtninger om en bredere sammenhæng mellem en hel masse elementer, som hr. Jørgen Estrup ikke er i stand til at præcisere indholdet af.

Jeg synes, det burde give anledning til overvejelser i Det Radikale Venstre, om ikke tiden er inde til at udarbejde en egentlig sammenhængende og præcis sikkerhedspolitik. Det tror jeg kunne være klogt.

Per Stig Møller (KF):

Det er afgørende for Europas fredelige udvikling og nationernes frihed, at der ikke opstår nye konfrontationslinjer i Europa.

Vi skal ikke have en ny kold krig, men fremme samarbejde og samvirke på kryds og tværs af det europæiske kontinent. Det vil alle europæere være bedst tjent med, og det vil bedst kunne konsolidere den demokratiske udvikling